

Wil Hartog museum

door Evert, 26 oktober 2012

De snelweg van Amsterdam via Purmerend, Hoorn, de Afsluitdijk naar Leeuwarden en Groningen. Zover hoef je echter niet. Neem afslag 11, daar staat onder meer de plaatsnaam Lambertschaag. Zo op het oog niet direct een plaats waar je als motorrijder naar uit kijkt.

Maar ... kijk naar rechts en je ziet twee hoge schoorsteenpijpen en als je voldoende snelheid hebt geminderd en even de tijd neemt om naar die pijpen te kijken dan zie je een opvallende naam, zeker voor motorliefhebbers. Daar staat namelijk in grote vette letters HARTOG. En tsja, dan gaat een lichtje branden.

Noord-Holland, Wil Hartog, de Witte Reus en de Grasdroger uit Abbekerk. Inderdaad het klopt, de twee grote schoorsteenpijpen uitstekend boven de aanwezige bomen, behoren aan de grasdrogerij van de oud-coureur, die o.m. vijf Grand Prix races won waaronder de TT van Assen.

De naam Hartog - ook te vinden op de vrachtwagens

We waren in twee groepen aan gereden. Een grote groep Wester- en Randstedelingen en de wijzen uit het Oosten via de Dijk tussen Lelystad en Enkhuizen. De eerste groep verzamelde zich bij de inmiddels bekende Havezate van Boer Bruin te Midden-Beemster, de anderen in het lommerrijke Ermelo.

Wil Hartog geeft de Sky Riders uitleg over zijn bedrijf en het motorracen

kost te verdienen werden de Hartogs grasdroger, eerst voor boeren uit de omgeving. Daarna steeds groter en groter. Nu in 2012 gaan er tonnen doorheen.

Rond de klok van elf, de afgesproken tijd werd het gezelschap verwelkomd door de vrienden van de Witte Reus door Mels en Nico. Van Wil krijgen ze de titel van directeuren van zijn motormuseum. Na de koffie en gevulde koeken + speculaas, kwam Wil zelf naar boven en stak een inspirerend verhaal af over de realisatie van de grasdrogerij.

Pa Hartog was boer, maar niet van de stront en zoonlief Wil ook niet. Dus om iets anders te doen om de

Wil wist ons op een geweldige wijze te boeien. Zelden iemand zo vol passie en humor over zijn bedrijf horen praten. Van het gras wordt hoogwaardig veevoer gemaakt o.m. voor top paarden van ruiters als Jos Lansink en Hans Horn. Heel bijzonder was het verhaal van de Lucerne, een plantje waar volgens Wil hoogwaardige producten uit gemaakt kunnen worden, zoals het in ontwikkeling zijnde HSP 70.

De rondleiding door de grasdrogerij was indrukwekkend. Fabriekshallen zo groot, waarin je eenvoudig een paar 747's kunt stallen. Misschien wel een A 380.

Imposant bedrijf - groot en technisch hoogwaardig

Daarna naar het museum waar de hele race historie van Wil is terug te vinden. Zijn NIMAG Suzuki waarop hij de TT van 1977 won, zijn befaamde witte race overall (de Witte Reus dus) hangt er nog, foto's, video's en krantenartikelen.

Wil Hartog op zijn praatstoel (NIMAG Suzuki)

Kortom dat samen met weer een enthousiast verhaal van de race legende zelf, het maakte deze trip naar het vlakke Noord-Hollandse land, naar afslag 11 van de snelweg meer dan de moeite waard.

Bijzonder was de anekdote van Wil's triomf op de Asser TT van 1977.

De dagen ervoor was hij doodziek, kon niet trainen maar een paardenmiddel (nee, geen Lucerne) van collega en concurrent Barry Sheene deed wonderen. "Op het moment van de start (Wil's specialiteit...3 passen en dan hupsakee erop en weg) voelde ik me helemaal niet meer ziek", vertelt hij vol vuur.

Na de winst was het publiek op de Drentse Hei door het dolle. Mensen kusten het asfalt, Wil Hartog was al een held maar nu een beroemdheid.

En als dan die held voor ons Skyriders zijn verhaal nog eens verteld fantastisch.

Op advies van Wil toog de hele beneden na een warm afscheid, waarbij ook Wil's Bulgaarse echtgenote was, naar een nabij gelegen restaurant voor ... inderdaad de uitsmijter. Allemaal met bruin brood, behalve Luuk met wit (wit overhemd, ja wat wil je) en Sandra uit het 4 km van de grasdrogerij gelegen Opperdoes ook met wit a.u.b.

De eerste racer van Wil - de Suzuki T20 van de lokale brommerwinkel

Met volle magen verliet de groep weer in twee delen gesplitst Lambertschaag. Het ene deel weer over die inmiddels befaamde snelweg en wij gelukkigen onder aanvoering van Sandra, via haar prachtige optrekje (*samen met Jan natuurlijk) te Opperdoes, naar de Dijk.

Zonder uitsmijter is het geen Sky Riders rit

Daar werd al wenend afscheid van onze blonde heldin genomen. Heldin inderdaad, want samen met haar Jan gaat Sandra een maand lang toeren en crossen door Marokko. Tsjonge, jonge wat een durf!

Zo werd een praatje pot – Wil en ik spreken elkaar regelmatig en altijd: je moet eens langs komen – nu op de laatste vrijdag van oktober werkelijkheid: een Super interessante dag bij een echte race legende, maar ook bij een man die een prachtig en uniek bedrijf runt en dat vlakbij afslag 11 aan die snelweg van Amsterdam via Purmerend etc.

Evert

De motor waar vele races mee zijn gewonnen: de NIMAG Suzuki. Een 4-cilinder motor van 250 cc, met 4 krukassen en 120 pk

Een presentje voor Wil en zijn vrouw, met dank voor de interessante ervaring